

God laat de mensen niet meer los,
Hij houdt ze vast van eeuw tot eeuw.
Het is als in een winterbos,
de zwarte stammen in de sneeuw.

Als teken van Gods grote trouw;
het duister heeft een witte grond
en in het land van leed en rouw,
glanst het geheim van Gods verbond.

Want alles wat God ooit begon
dat rondt Hij af als een gedicht.
Kijk, in de donk're horizon
achter de bomen wordt het licht.

J.W. Schulte-Nordholt